

ویژگی یک اسباب بازی مناسب

۱- پرورش نیروی سازندگی

اسباب بازی باید چنان باشد که ذهن کودک را برانگیزد و او را به سوی آفرینندگی و سازندگی سوق دهد، کار اسباب بازی سرگرم کردن، ساکت نگه داشتن و پر کردن وقت کودک نیست. اسباب بازی باید مایه و حرفی تازه داشته باشد. در واقع اسباب بازی باید علاوه بر سرگرم کردن کودک او را به گونه ای فعال به کاری مثبت و سازنده وادارد و نیروی سازندگی و خلاقیت او را پرورش دهد.

۲- نزدیکی به واقعیت ها و فرهنگ جامعه

اسباب بازی باید سبب نزدیکی به واقعیت و فرهنگ جامعه باشد. یک اسباب بازی مطلوب باید با دیگر وسایل و محیط زندگی کودک و با ارزشهای موجود در جامعه تناسب داشته باشد. چنین وسیله ای سبب می شود که کودک از آغاز کودکی ضمن نخستین تجربه های زندگی بسیاری از ارزشهای معمول در جامعه را بشناسد و آن را فرا گیرد.

۳- تحریک حواس مختلف

هر اندازه اسباب بازی بتواند حواس بیشتری از کودک را به کار گیرد و لذت بیشتری ایجاد کند مناسب تر است. کودکان از هر چیزی که آن را لمس کنند ببینند و بشنوند بیشتر لذت می برند تا چیزهایی که تنها مشاهده کننده آن باشند.

۴- پرورش خیالات و تصورات

اسباب بازی باید بتواند تصورات و خیالات کودک را گسترش دهند بنابراین کلیه لوازمی که بتواند در این امر به کودک یاری رساند مناسب و مطلوب شناخته می شود کودک از اسباب بازی و یا وسایلی که امکان خیال پردازی در او ایجاد کند خسته نمی شود.

۵- کشف و جستجو

اسباب بازی باید به کودک در اکتشاف و جستجو از طریق تجربه کمک کند، کودک باید قادر باشد آزادانه به اسباب بازی خود دست بزند این وسایل نباید فقط یک هدف را در خود داشته باشد بلکه باید استفاده از آن باعث شود که کودک بسیاری از تجربیات روزمره و یا آموخته های خود را به وسیله تمرین، کاربرد صحیح و کشف کردن را از این طریق بیاموزد.

۶- داشتن انگیزه یا محرک

اسباب بازی مناسب بایستی بتواند نظر کودک را جلب کند، اگر بازی با اسباب بازی توام با موفقیت باشد کودک به ادامه بازی ترغیب می شود. برای مثال وقتی کودکی قطعات رنگی را بر اساس رنگ خاص هماهنگ می کند یا قطعات پازلی را در کنار یکدیگر می چیند، احساس موفقیت می کند و این بهترین پاداش است.

۷- پرورش مهارتها و توانایی های بدنی

اسباب بازی باید سبب توسعه مهارتها و تواناییهای جسمی کودک گردد، اسباب بازی مطلوب علاوه بر پرورش قوای روانی، عاطفی و خلاقیت باید توانایی کودک را در زمینه استفاده از اعضای بدنش توسعه دهد. بنابراین برای پرورش کلیه حواس، باید اسباب بازی مناسب آن را در اختیار کودک قرار داد تا کودک علاوه بر سرگرمی به توانایی جسمی خویش آگاه گردد.

۸- تناسب با سن کودک

اسباب بازی باید مناسب سن و همخوان با علایق و در خور توانایی های ذهنی و رشدی کودک باشد نه آن قدر سخت و پیچیده که کودک از بازی با آن عاجز شود نه آن قدر ساده که علاقه کودک را از بین ببرد. در حقیقت چون خواسته ها و تمایلات کودکان از نظر ساختار جسمانی و روان شناسی در سنین مختلف فرق می کند پس بهتر است در هر سن و سالی اسباب بازی مناسب همان سن را برای آنان تهیه کنیم تا موجب رشد عقلی و شخصیتی شان شود.

۹- تناسب با جنسیت کودک

اسباب بازی باید متناسب با جنس کودک باشد در زمینه نقش جنسیت در انتخاب اسباب بازی تحقیقات فراوانی شده، اگر پدر و مادری مشاهده کردند که پسرشان عروسک بازی می کند یا دختر آنان تفنگ بازی می کند حساسیتی نشان ندهند تفاوت جنسی در ۷ تا ۸ سالگی آشکار می شود و هر کدام به بازیهای خود خواهند پرداخت که با طبیعت و انتظارت جامعه از آنان منطبق است.

۱۰- دوام و استحکام

اسباب بازی باید آن قدر مستحکم و بادوام باشند که کودکان مدت طولانی با آنها بازی کنند. ظاهری جذاب و زیبا داشته باشند تا کودکان با اصول طراحی آشنا شوند دارای تنوع و قابلیت تغییر باشند و در فعالیتهای آموزشی مختلف مورد استفاده قرار گیرند.